

1904 no 106

firsidige beslag av
bronse antagelig
 til seletbi, av disse er
 ett av bildet Osberg
 fundet III fig 212.
 Som det fremgår
 av avbildningen
 er beslagene på
 overflaten pyntet
 med ett bånd-
 motiv og langs
 kantene med
 perler.

På ett av beslagene
 ses spor av forgyll-
 ning, ellers lignis
 har alle beslagene
 opprinnelig vært
 forgyllt. Ett av
 beslagene er
 brutt og skadet i
 kanten, men stort
 sett er de fleste
 vel bevart. På baks-
 siden, har det vært
 påsaddet en liten
 rund nitnagle
 med flatt plate-
 formet hode.
 Ved hjelp av disse
 nagler har beslagene
 vært festet til
 seletøiet.

Lengden varierer
 mellom 22 og 24 cm.
 Bredden mellom
 1,5 og 1,6 cm.

3 Tre beslag av bronse
 av samme form
 som foregående
 men litt mindre

Puller med
 vendret O.S.

1904 no 106.

etlle er trykt med
bandmatter på
overflaten og på alle
er festeraglen bevart
på baksiden på en
ennogså platen som
har sidd på undersiden
av rammene. Lengde
henholdsvis 2,1 cm og
2 cm.

Bredde $1/4 - 1/6$ cm.

d) En liten hvorvel-
hørende gjenstand
av bronse med gaffel-
formede åpninger i
enden hvori det ved
hjelp av små gjennom-
gående nit nagler er
festet små bronse-
plater som nå imidler-
tid er fragmentariske
Sikkert hørende til
seletår.

Lengde 3 cm.

Største bredde ca 1 cm.

e) Flere ubestemm-
lige fragmenter av
tynn jernblett. I det
største stykke ses
merker etter endel
stift som har vært
drevet igjennom
beslaget. Ett par jern-
stifter med flate
hoder hører antagelig
også til dette beslag.

f) Ett ubestemmelig
enrygget stykke
av brettet vistnok

1904 no 106 d, e, f, g,
h, i, p, r i Ulag sta.
I Hylle 5 (+ Til 106)

1904 no 106
28/1 - 53, Bronze, Rosengård.

av bly. Dets utad-
vändande side er
linet idet den er
banket ut innen-
for. Stykket er
brunnet og avbrutt
i begge ender.
Utværende lengde
4 cm.
Største bredde 1,4 cm

g) To små ubestem-
melige stykker
sorn ser ut til
å være av jernslag

vederfor beskrevne
saken forelå min-
uten no, men
etter opplysningene
i Sustafossens dagbok
er det sandsynlig
at de hører til 1904
no 106.

106 h-i Pultron ved
møndret Osbergguden.

h) Heltisk rembeslag
av fargyldt bronse
arbeidet Osberg-
fundet II fig 2/3
Gårn det fremgår
av avbildningen
har stykket gro-
vridten et medspen-
nermet felt fylt
med ett dyr i
heltisk stil. På
begge sider av dette
felt er to firsidige
felter sorn er
fylt med håndorna-
menter i heltisk
stil. Ved beslagets ender

1904 no/06

er det to åprne halv-
runde felter hvori
endene til beslaget
Osebergfundet II,
fig 2/4 passer inn.
Kinneligvis er disse
stykker sammenhør-
ende og har prydet
samme seletår.

På baksiden er det
på hver side av det
runde måtfelt inn-
støpt to hestryper. Vel
bevaret.

Lengde 6, Fern. Største
bredde 2,2 cm.

Om disse helt nye
beslag anfører Thetley
følgende i Osebergfundet
II, s. 221: «De orna-
mentale småbranser
i Osebergfundet må
vi først skulle ut-
enkel fargynte beslag
sammenarbeidet i
Jelard og hvernført
(fig 2/3-2/4). Det er
i virkeligheten ikke
så merkelig at der
fantes noen slike
stykker i Oseberggraven
da de i det hele tatt
er ganske vanlige i
vårke fund fra rik-
tvetiden og importen
av disse ^{støp} bransene
overveende hancen-
terer seg på 9 årh.
Det er fortrinnsvis
små metallarbeider
med en høist inter-
essant ornamentikk,

1904 no 106.

men de har selv-
sagt ikke noget
direkte forhold til
kunsten i Vestfold.
Det ser underligt,
men det er så,
at den irske ornä-
mentik ingen
innflydelse hadde
på kunsten i
Vestfold i den
periode som viser
den største import
av irsk småkunst.
Osebergstilen
er ikke et eneste
trekk som kan
være lært fra
Irland, mens
en avgjørende
påvirkning av irsk
forbilleder setter
kun hundrede
år senere. Oseberg-
var de nærmeste
idealer i kunsten
allfor dypt forsky-
lde fra de irske.

i) Litet av langt be-
slag av forgyt
bronze avbildet
Osebergfundet III
fig 214. Likhert
til seletoi. Beslaget
passer sammen
med 1904 no 106 h
overfor. Sam-
det fremgår av
avbildningen
er det på over-
siden prydet med

1904 no 106

ett dyremotiv bestående
 av två dyr hvis kroppar
 är släppta i varandra
 och hvis hoder är
 stillet mot varan-
 den i den ena ende
 av beslaget. Mellan-
 rummerna mel-
 lern dyrekropparna
 är utfyllt med bänd-
 flettning. I hver
 ende har beslaget
 två små hvide
 frunsporingar som
 är fyllt med bänd-
 flettning. På stük-
 kets glatte baksida
 er det ved hver ende
 anbragt två halvrunde
 herraper som er støpt
 i ett med det övriga.
 Beslagets längde är
 5,8 cm. Dets störste
 brede er 1,7 cm.

b) En liten stift
 av järn med flatt
 hode. Stiften er
 nu något förbät
 Nuvarende längde
 2,7 cm. Hodets diameter
 0,8 cm.

d) Två ubetydelige tycke
 fragmenter av en län-
 nare som vistnok
 har sitta baksida
 ett remslag av
 brons. Det ene
 stycke er försidiga
 har kunnat ha varit
 till de under a

1904 no 106.

106 m, no Pulten ved
vinduets i Osebergsalen

beskrevne beslag

m) ett avlångt
förgyllt retribe-
slag av brunse
i heltiskt stål
av samma form
som Osebergfundet
III fig 214 og med
hempen på
baksiden. I det
helt aldeles som
typen av repleret
Längde 15,8 cm.
Störste bredd 1,6 cm.

n) ett avlångt
försidig retribe-
slag av förgyllt
brunse barn
på överflaten
den prytt med
värdflötning
i heltiskt stål
Den ene ende
har rättlinjet
avslutning, den
annen avsluttes
i ett spradgående
brett felt.
På baksiden er
stätt to små
runda hempen
Längde 4,5 cm.
Bredd ved den ene
ende 1 cm.

106 o Pulten ved
vinduets O.S.

o) En liten rund
ophrät knapp
med belegg av
hvitt stål på
oversiden. Den

1904 no 106.

er prydet med ett
inrangerat treflaket
hjärnmotiv i heltsk
stil. På undersidan
har stycket en färdig
liten stång med tull
i änden. Ved hjälp av
denne har stycket
vart festet. Det har
i öfrigheten vart
anbragt som pryde
på selstai.

Diam. 11 mm.
Stångens längd 9 mm.

8) En små stiftskåp
av järn som på
oversidan är belagt
med mörda stansade
plater av hvitt metall
(sölv eller tinn).
Dessa hoder har ett
glatt midtparti och
er längs konturerna
prydet med perlelinjer

9) En liten klump
jernslagg.

Om prepareringen
av dessa saker er
intet notert.

Om fundförhållanden
er det anfördt följande
i Sustafsons
dagbok Januari
1904: På östsidan
finnes spredt små
ting i järn-
lagert över och under
tak plankor (angrav-
hammer), där her

1904 no/06

er avhugget: Funnet
dun, tõi, ett litet
brude av blött tre
med bakutliggande
äror

2 stykker lange
irske beslagstyk-
ker

4 sorte do av bronze
3 små brann(per)
av gul nar eller
glas

1 meget liten

perle

1 liten skundrem

Se videre anskr

o 145.

Funnet i gravkam-
merets kunnbruds-
lag på d side av
W for putgrav-
ningen bifor.

Ytterligere 10
lange irske
beslagstykker
+ 6 sorte beslag
Ytterligere 1 smal
skundrem + 1
bred do

1 tynt simpelt
beslag av blik
1 ovalt lang-
strakt beslag
fragmenter av
tykke blik-
beslag. Nogen
stifter etc

3 Eustafsons

hovedregister

er det ved dette
no anført:

Den første endel

metallbeslag irske etc
 og andre fornå metal-
 bærer sunnet på
 samme sted (det vil
 si: i innbrudslaget
 på hammerets øst-
 side.

1904 no 106-107

(272) Bunn til en
 time av etc. Bunnens
 form er nu nær-
 mest oval hvilket
 kan komme av brog-
 viny, men det kan
 også tenkes at bun-
 nen opprinnelig
 har vært oval
 Längs partene
 finnes små huller
 for en rekke treagler
 hvorved tinens sider
 har vært festet til bun-
 nen. Det er ialt
 12 naglehuller og i
 to av disse sitter
 treaglere ennå på
 plass. Et vistar den
 mellom naglehullene
 varierer mellom
 4 og 6 cm. Bunnens
 tykkelse er noget
 varierende 0,5-1 cm.
 Den er nu sammen-
 limt av to brüdyk-
 ker mener forøvrig
 vel bevart. Størrelse
 15,9 x 7,4 cm.
 Bunnan er tørret
 og smurt med
 smaltlak og derefter
 sammenlimet.

1904 no 107

Pullem. redning 09.